1 Materialen in de klas.

Zet als leerkracht een demonstratietafel klaar. Kies bewust voor een brede waaier aan materiaalsoorten. Sommige voorwerpen bestaan uit meerdere materialen. Dat kan boeiende gesprekken opleveren, maar ook verwarring veroorzaken bij kinderen — en net daarom is het waardevol om dit samen te bespreken.

Is een centrale demonstratietafel te uitdagend, dan kan je de materialen ook per groepje verdelen. De leerlingen maken de indeling dan samen in hun groep of zelfstandig aan hun bank.

Je kan er ook voor kiezen om leerlingen zelf materialen te laten kiezen. Als leerlingen te eenzijdige voorwerpen verzamelen kan je zelf enkele voorwerpen vervangen of bijplaatsen om toch voldoende variatie aan te kunnen bieden.

Laat de leerlingen eerst zelf groepjes maken. Deze aanpak heet ***building categories***. Ze vraagt wat tijd, maar stimuleert een creatief denk- en argumentatieproces. Leerlingen worden uitgedaagd om hun keuzes te verwoorden en te verdedigen. Elke indeling is goed, zolang ze kunnen uitleggen waarom. Daarbij komt vaak interessante woordenschat naar voren die je verder kan uitdiepen, zoals *doorzichtig*, *breekbaar*, enzovoort.

In een laatste fase kan je met gerichte vragen verder verdiepen:

- Laat de leerlingen rondkijken in de klas: welke materialen komen het meest voor? Eventueel kunnen ze dit in groepjes bijhouden door te turven.
- Welke materialen zorgen voor twijfel? Bestaan ze misschien uit een combinatie van materialen?
- Waarom zijn sommige materialen minder aanwezig? Hout is bijvoorbeeld vaak duurder in aankoop. Plastic is goedkoop, sterk en veelzijdig, en daarom zie je het vaker terug in een klasomgeving.